

Otázka: Německá klasická filozofie

Předmět: Základy společenských věd

Přidal(a): Mael

Německá klasická filozofie

Immanuel Kant: 1) Předkritické období – věnuje se přírodovědě

a) teorie vzniku vesmíru (Kant-Laplaceova teorie)

b) síla/energie jako podstata hmoty

- Kritické období – chtěl zkritizovat všechny filozofie a dostat z toho svoj fil.

1. a) kritika čistého rozumu – gnoseologie/ontologie (svět věci o sobě)
2. b) kritika praktického rozumu – etika
3. c) kritika soudnosti – estetika

A) Kritika čistého rozumu:

Svět věci o sobě – nepoznatelný, přesahuje zkušenost

- A PRIORI → dáno předem

Svět jevů – část skutečnosti, kterou vnímáme smysly

1. Smyslovost - APOSTERIORI - vytvořeno zkušeností
2. Rozum - praktický, pojmy a soudy

III. Intelekt - teoretický, prostor pro Boha a duši

B) Kritika praktického rozumu:

„Hvězdné nebe nade mnou a mravní zákon ve mně“

Kategorický imperativ - platí bez odvolání a za všech okolností

- univerzální
- respektování lidské osobnosti
- autonomie - svobodné rozhodnutí všech
- úsilí o štěstí není omluvou pro nemravní chování

C) Kritika soudnosti - schopnosti rozumu poznávat ve věcech účelnost

- přisuzujeme věcem vlastnosti, které mít nemohou
- např. „obraz je hezký“

Johan Gottlieb Fichte

- Kritika všeho zjevení
- Základy veškerého vědosloví - není možné, že poznáváme oběma způsoby (kantovy)
 - pasivní filosofie - představu odvozují z věci (materialismus)
 - aktivní - z představy vyvozují věci (idealismus)

Pojmy Já (člověk) a NeJá (nemyslící věc)

Friedrich Schelling

Filozofie identity – filozofický panteismus – duch i příroda jsou jedno

Georg Wilhelm Friedrich Hegel

- objektivní idealista
- podstatou všeho Absolutní idea, která je pojmána ve vývoji
- všechno hmotné je nehmotné

Dílo: Femenologie ducha

Dialektika – ke změnám dochází skokem

teze: I. subjektivní duch – byl duch sám o sobě, nebylo nic jiného

antiteze: II- obektivní duch – duch vyšel sám ze sebe, není to duch, ale něco lepšího

syntéza: III- absolutní duch – dostává se do nejvyššího stádia, je to zase duch, ale na vyšší úrovni

Zákony Dialektiky :

1. zákon negace negace – vyvíjí se tím, že dochází k negaci (obilí)
2. přechod kvantity v kvalitu (rohipnol)
3. jednota a boj protikladů – vše má svůj protiklad, bojují proti sobě ale potřebují se

Ludwig Feaurbach

- materialista a ateista

- ptá se co je to Hegelův duch → je to vědomí a to nemůže existovat samo
- vědomí je vlastností vysoce organizované hmoty
- anorganická hmota → organická hmota → vědomí